

MGA PAGBANGOTAN

Human sa pagkapukan sa Jerusalem ug sa makahadlok nga panghitabo, ang mga magtotoo naningkamot sa pagsabot ining tanan. Wala sila magreklamo; gitan-aw nila ang mga kadaot isip silot sa daghan nilang kalapasan ug sa makanunayon nilang pagsalikway sa mga pahimangno sa Ginoo. Gani, nasayod sila nga ang Diyos nahigugma sa iyang katawhan: mitoo sila, mibati, ug misangyaw ini.

Sa pagbalik sa mga bihag didto sa Jerusalem, tingali nagkatapok sila sa pag-ampo sa naguba nga Templo, ug nagpulipuli sa pagpadayag sa mga pagbangotan. Sa kadugayan, ila kining gipadayon sa matag tuig sa petsa sa pagkapukan, ug sa kadugayan, ang Simbahan naanad sa kustombre sa paggamit ini sa paghinumdom sa kamatayon ni Jesus.

Sa Pasyon sa atong Ginoo, may magtotoo nga nakakita sa kinatibuk-an nga pag-antos ug kahingawa sa katawhan. Kining maong mga balak makatabang sa paghiusa sa kasakit ni Cristo ug sa kakabos sa kadaghanan nga nag-antos, sa susamang pagbati. Makatabang ni sa pakighiusa sa panan-awon sa kalibutanong kasakit ug sa diwa sa tawhanong kasalanan ug katungdanan.

Adunay tradisyon sa Judio nga nagpunting kang Jeremias ining maong mga balak. Nagpadayag ni sa espiritu nga pareho sa iyaha.

Unang pagbangotan

1 ¹ Pagkamingaw ining syudara!
Kaniadto nagsugwak ni sa katawhan
ug gitahod sa kanasoran.
Mora siya sa usa ka byuda karon.
Ang labing tinahod nga syudad kaniadto
nahimo na nga ulipon.

² Naghilak siya sa tibuok gabii.
Nag-umog sa luha ang iyang aping.
Walay usa sa iyang mga higala
nga miduol aron paglingaw niya.
Sa tanang kahigalaan gibudhian siya.
Silang tanan nakig-away niya.

³ Ang katawhan sa Juda nabinihag hu-
man sa ilang pagkapildi.

Ug sa ubang kanasoran wala silay mata-
wag nga ilaha.

Nabuntog sila sa naggukod nila ug wala
silay kapaingnan.

⁴ Ang nagbangotan tibuok gyod nga Sion.
Walay manimba panahon sa kasaulogan.
Nagmingaw ang mga ganghaan.
Nag-agulo ang kaparian.
Naguol ang mga dalaga.
Pagkapait sa ilang kahingawa!

⁵ Anaa sila karon ubos sa pagbuot
sa ilang mga kaaway
nga nagpahimulos sa kabulahan
ug sa gahom.

Si Yahweh mismo ang nagpaantos
nila tungod sa ilang kasal-anan.

Nahimong bihag ang kabataan;
Naglakaw sa mingawng dalan sa pagka-
hininginlan.

⁶ Nahanaw sa kadalagahan sa Sion
ang ilang hamiling katahom.
Ang ilang namunoan nahisama sa mga
lagsawng way kasibsiban.

Nanglayas sila sa kahadlok sa malupigon.

⁷ Gipamalandong sa Jerusalem ang
kapait sa iyang kahintang; ang iyang mga
adlaw sa paglatagaw ug kasakitan diha nga
ang iyang katawhan napukan atubangan sa
mga kaaway.

Walay panabang nga miabot sa iyang
kalisod. Gitan-aw lang siya sa mga naglagot
niya sa iyang pagkapukan ug pagkalaglag.

⁸ Hilabihan kadako ang kasal-anan sa
Jerusalem.

Nahugaw siya. Pinasidunggan siya
kaniadto, apan gibiyabiya na karon
sa nakakita sa iyang kawad-on.

Siya mismo miagulo sa kaulaw.
Gilingiw niya ang iyang nawong.

⁹ Ang kahugaw niya namilit sa iyang
sapot, apan wala siya
magpakabana sa iyang kaalaot.
Busa, kalit ang iyang pagkapukan.
Walay miunong niya.

“Sud-onga, O Yahweh, ang akong
kaalaot kay gidaog ko sa akong
mga kaaway.”

¹⁰ Nakita niya giunsa pagkawkaw sa
mga kaaway ang iyang bahandi.
Nakita sab niya giunsa paghugaw-
hugaw sa katawhan ang iyang
santwaryo.

Katawhan nga wala pa gani tugti nga
moapil sa imong pundok.

¹¹ Nag-agulo ang tibuok niyang katawhan
samtang nangitag pagkaon
aron lang sila mabuhi. Gipabayloan
ang ilang mga bahandi og kalan-on.
Sud-onga, Yahweh, ug timan-i giunsa
ko pagbiyabiya.

¹² Kamong tanan nga nanglabay, tan-
awa ug tutoki ko ninyo.

“May katalagman ba nga sama sa
gipahamtang ni Yahweh kanako sa
panahon nga nagdilaab ang iyang
kasuko?”

¹³ Nagpadala siyag kalayo gikan sa
kahitas-an
nga midulot sa akong kabukogon.

Ang akong tiil, gilit-ag niya
ug gipalukapa;
sa tibuok adlaw iya kong gibiyaan
diha sa akong kasakitan.

¹⁴ Gibugkos niya ang akong kasal-
anan
sa yugo nga sa akong liog iyang
gisangon.

Sa ingon naluya ko pag-ayo.
Gitugyan ko ni Yahweh sa kamot
sa mga tawong dili ko makatulon.

¹⁵ Gipakaulawan ni Yahweh ang kina-
isogan
sa manggugubat ko nga tanan.
Nagtawag siyag kasundalohan
aron pulpogon ang mag-aaway kong
batan-on.

Sa iyang pigsanan si Yahweh mitumba
sa ulay nga dalaga sa Juda.

¹⁶ Mao ning mga butanga ang akong
gihilakan,
mga butang nga sa akong luha
gipadagaydayan.

Walay usa sa duol nga sa akong
kaikag mopahiuli;
walay molingaw nako dinhi.
Ang akong mga anak sa kadasig
nawad-an
kay ang mga kaaway nagmadaugon
na man.

¹⁷ Ang mga kamot sa Sion gituyhad
niya,

apan walay naluoy bisag usa;
ang alang kang Jacob ni Yahweh
gitakda na:
ang iyang silingan mahimong kaaway.
Nahimo ang Jerusalem alang nilang
tanang
nga sa kadaot panig-ingnan.

¹⁸ Makiangayon ang gibuhay ni
Yahweh,
kay gisupak ko ang iyang mga sugo.
Paminaw, kamong tanang katawhan,
sud-onga ang akong kasakitan.

Ang batan-on kong mga ulitawo ug kadalagahan silang tanan gihinginlan.

¹⁹ Misangpit ko sa pakitabang sa akong hinigugma, apan gibudhian ko niya; ang akong kaparian ug mga magulang, nangalaglag sila sa syudad. Samtang nangita silag pagkaon aron mabuhi, nakakaplag hinuon sa ilang kamatayan.

²⁰ Sud-onga, Yahweh, ang akong kasakitan, naghigwaos ang tibuok kong kailaman.

Miuk-ok ang akong kasingkasing tungod sa akong kamasupilon nga nagdala sa akong kaulawan. Sa gawas ang kabataan sa pinuti gipatay; naghupo ang kamatayan sulod sa balay.

²¹ Ang katawhan nakadungog sa akong inagulo, apan wala miduol aron mohupay nako. Nasayod ang kaaway sa akong pagantos; nalipay sila sa akong kasakitan. Moabot ra ang adlaw nga gipahibalo mo nako! Mahisama unta kanako ang akong mga kaaway.

²² Ipadangat ang tibuok nilang kangilad sa imong atubangan ug siloti sila; sama sa pagsilot mo nako tungod sa akong kasal-anan. Nag-agulo ang akong kasingkasing ug nawad-an na ko sa kadasig.

Ikaduhang pagbangotan

[2] ¹ Ay, giunsa pagpakaulaw ni Yahweh ang anak nga babaye sa Sion tungod sa iyang kapungot. Ang kadunganan sa Israel gihulog niya gikan sa langit hangtod sa yuta.

Wala niya mahinumdomi ang gitumban sa iyang tiil, sa adlaw sa iyang kapungot.

² Sa wala kukaluoy gilumpag ni Yahweh ang tanang puluy-anan. Gilangkat ang mga salipod sa anak nga dalaga ni Juda tungod sa iyang kapungot. Gipalagpot niya ang mga hari, ug ang ilang mga pangulo naumod sa yuta ug naulawan.

³ Giputol niya sa kasuko ang sungay sa gahom sa Israel. Gikuha niya ang panalipod sa tuo niyang kamot atubangan sa kaaway. Gidagkotan diha ni Jacob ang daw kalayo nga nagdilaab. Nanglamoy sa bisag unsa, bisag asa.

⁴ Sama sa kaaway, gbingat niya ang panna; gilig-on ang tuong kamot sama sa iyang kaparang.

Ang tanang nindot nga tan-awon iyang gipatay sama nga kaaway. Gibubo ang iyang kasuko daw kalayo sa tolda sa anak nga dalaga sa Sion.

⁵ Ang Ginoo nahimo na nga kaaway nga naglaglag sa Israel. Gigun-ob niya ang palasyo; gilumpag ang iyang mga kota. Iyang gipilupilo ang pagbangotan sa anak nga babaye ni Juda.

⁶ Gilaglag ni Yahweh ang iyang puluy-anan gilumpag ang dapit nga tagboanan. Gipahikalimot niya ang Sion sa adlaw sa pahulay ug sa kapyestahan. Tungod sa iyang kasuko gisalikway niya ang hari, pari ug propeta.

⁷ Gibiyaan sa Ginoo ang iyang halaran; gisaway ang iyang santwaryo; gitugyan ang paril sa palasyo sa iyang mga kaawayng tanan, kansang singgit sa kadaogan sa Balay ni Yahweh madunggan.

⁸ Nakahukom si Yahweh nga lumpagon ang paril ug mga salimbong sa anak nga dalaga sa Sion. Giinat na niya ang pisi nga sukdanan, wala siya mohunong pagpanglaglag; gipagun-ob niya ang paril ug ang salipod; nagdungon nig hapla sa yuta.

⁹ Ang iyang pultahan natumba sa yuta; nabali ug nawagtang ang ilang mga ali. Ang iyang hari ug mga pangulo nanimuyo nga hininginlan sa kanasoran. Wala na ang balaod, wala na ang pananawon kay ang iyang mga propeta nahimulag sa Diyos.

¹⁰ Ang mga pangulo sa mga anak sa Sion nanglingkod nga walay timik sa yuta gibuliboran sa abo ang ilang mga ulo, ug ang ilang kalawasan giputos og sako; ang batan-ong dalaga sa Jerusalem nang-yukbo

nga ang ilang nawong sa yuta misangko.

¹¹ Tungod sa paghinilak nanghubag ang akong mata; nahasol ang akong kasingkasing; kay nalukapa ang anak nga dalaga sa akong katawhan. Ang kabataan ug masuso gikuyapan sa syudad nga hawanan.

¹² Ang mga inahan ilang giingnan: “Hain man ang bino ug pan?” Kuyapan sila sama sa samdan nga katawhan,

sa kadalanan ug mga plasa alang sa tanan,

sa hapit na sila sa kinabuhi kabugtoan dinha sa buktion sa ilang inahan.

¹³ Sa unsa ba tikaw ikatanding, O anak sa Jerusalem? Unsaon tikaw paghupay O anak sa Sion nga ulay? Daw dagat kalawom ang imong kasakitan ang makatambal nimo kinsa man?

¹⁴ Ang panan-awon sa imong mga propeta pulos bakak ug walay kapuslanan. Kon nagpasidaan pa siya sa iyang kasalanan,

malikayan unta kining inyong gidangatan.

¹⁵ Nangurog ang mga tawong milabay. Ang pipila namakpak sa ilang nakita; ang uban naglingolingo sa imong gidangatan,

O anak sa Jerusalem!
“Kini ba ang syudad nga nailhan sa katahom nga dili hitupngan sa kalipay sa tibuok kalibotan?”

¹⁶ Ang tanan nimong kaaway dagko kaayog baba nga nanaway. Nangagot ang ilang ngipon, nangyam-id ug nanghambog: “Gilaglag ta sila! Mao ning adlawang atong gipaabot; Buhi pa ta nga nakasaksi sa nahitabo.”

¹⁷ Nakab-ot ni Yahweh ang iyang katuyoan; natuman ang iyang gipamulong nga gitakda niya sa dugay nang panahon. Sa way kukaluoy gilaglag ka niya. Gipalipay niya ang imong mga kaaway, ug sa pagdugmok nimo gigamihan sila.

¹⁸ Sangpita ang Ginoo, O paril sa anak nga babaye sa Sion! Patuloa ang imong mga luha nga daw ulan sa adlaw ug gabii.

Ang kaugalingon ayawg hupaya; ang imong mata ayawg papahulaya.

¹⁹ Bangon ug sangpita siya sa kagabhion, sa pagsugod sa pagbantay sa gabii gilayon.

Daw tubig ibubo ang tanang gibati nimo atubangan ni Yahweh, imong Ginoo. Ipataas ang imong kamot ngadto niya alang sa kinabuhi sa imong kabataan nga sa tumang kagutom nakuyapan sa matag eskina sa kadalanan.

²⁰ Sud-onga ug tubaga, O Yahweh! “Nganong giingon mi nimo ini? Nganong kan-on sa kababayan-an ang ilang gagmayng kabataan nga sa ilang buktion inalimahan? Ang pari ug propeta nganong patyon nimo

sa santwaryo sa Ginoo?
²¹ Diha sa abogon nga kadalanan nagbuy-od ang tigulang ug kabataan; ulayng dalaga ug batan-ong kalakin-an sa pinuti nangapukan silang tanan. Nakabuno ka panahon sa kapungot; nakapatay nga walay kukaluoy.

²² Sa adlaw sa pyesta gipalibotan nimo sa kalisang sa adlaw sa imong kasuko; walay makaikyas ni mabuhi namo. Gipatay sa akong kaaway ang akong gipanganak ug gialimahan.

Ikatulung pagbangotan

3 ¹ Tawo ko nga nakasinati sa katalagman

gikan sa baston sa iyang kapungot.

² Iya kong giabog ug gidala sa kangingit, dili sa kahayag.

³ Gibakyaw niya ang kamot batok nako.

Iya ning gibalikbalik sa tanang mga adlaw.

⁴ Gikuniskunis niya ang akong lawas ug panit;

ug gibalibali ang akong kabukogan.

⁵ Gimakmak ko nimo ug gilibotan sa kapaitan ug sa kasakitan.

⁶ Sa kangitngit ako imong biyaan, daw patay na sa dugayng panahon.

⁷ Gilibotan ko niya sa paril ug wala koy kaikyas;

iya pa kong gikadenahan.

⁸ Ang pagsangpit sa pakitabang bisag kana ra, iya kong gihikawan.

⁹ Sa hait nga bato iyang gibabagan ang tanan kong agianan; ang dalan dili na gyod kaagian.

¹⁰ Sama sa oso nga sa pagbanhig andam,

o sa liyon nga nagpaabot sa tukbonon,

¹¹ gidasmagan ko niya gilayon.

gikuniskunis ug gibiyaaan...

nag-inusara nga walay kapaingnan.

¹² Unya, gibingat niya ang iyang pana, ug ang udyong gitumong kanako.

¹³ Gituhog niya ang akong kilid sa mga udyong

nga gikan sa ilang mga sudlanan.

¹⁴ Nahimo kong kataw-anan sa katawhan,

sa tibuok nga adlaw silang nag-awit og mga awit sa pagbiaybiay nako.

¹⁵ Gipakaon kog pait nga kalan-on; ug sa panyawan ila kong gipainom.

¹⁶ Iya kong gipangagan sa bato, ug gilamba sa mga abo.

¹⁷ Sa kalipay ang kalag ko iyang gihikawan

hangtod nga ang kalipay akong hikalmantan.

¹⁸ “Nawala na ang akong paglaom” nakaingon ko:

“ug ang tibuok kong pagsalig sa Ginoo.”

¹⁹ Ang pagpalandong sa akong kasakit,

ug sa pagkasinalikway, ako daw panyawan ug apdo.

²⁰ Ang pagsigig hunahuna ining tanan, makapaluya sa akong kalag ug makapahinuklog.

²¹ Apan kon palandongon mi nako, makahatag nakog paglaom sa kalislanan.

²² Ang iyang gugma makanunayon, ang kaluoy walay kataposan.

²³ Matag buntag kanunay ning bagohon; ang gugma magpabiling matinudanon.

²⁴ Si Yahweh ang akong bahin, nag-ingon ang akong kalag: “Kaniya ra ko mosalig.”

²⁵ Maayo si Yahweh sa molaom niya, sa mga kalag nga kaniya nangita.

²⁶ Ang paghulat sa hilom sa kaluwasan ni Yahweh, mapuslanon kaayo alang nato.

²⁷ Maayo alang sa tawo ang pagdala sa iyang yugo gikan sa iyang kabatan-on.

²⁸ Palingkora siya nga mag-inusara sa kahilom

dihang nahugtan na ni Yahweh ang iyang yugo.

²⁹ Ipadaitol sa iyang ngabil ang abog basig may paglaom alang niya.

³⁰ Ipatara ang iyang aping aron sapaon;

sa mga insulto siya dabudabohan.

³¹ Kay dili isalikway sa Ginoo hangtod sa hangtod ang tawo.

³² Diha sa kabuhong sa iyang gugma, duna gihapoy kaluoy, bisag nagsilot siya.

³³ Kay dili niya buot nga pakaulawan ug sakiton ang iyang katawhan.

³⁴ Aron yatakyatakan lang

ang mga binilanggo sa yuta;

³⁵ aron ang tawo sa katungod kuhaan atubangan sa Labing Halangdon;

³⁶ aron ang tawo sa hustisya hikawan – dili gyod ni sa Ginoo tugtan.

³⁷ Kinsay makasugo ug magtuman kon dili ni sa Ginoo gimbut-an?

³⁸ Gikan sa baba sa Labing Halangdon naggikan ang tanang butang –maayo ug daotan.

³⁹ Nan, ngano nga ang tawo moreklamo

kon tungod sa sala siya silotan?

⁴⁰ Tan-awon nato ug susihon ang tanan natong binuhatan. ug ang Ginoo, siya atong balikon.

⁴¹ Atong ibayaw ang kasingkasing ta ug kamot

sa Diyos sa langit ug unya, kaniya atong ipasabot:

⁴² “Nakasukol mi ug nakasala, ug wala mo kami pasayloa.

⁴³ Gigukod mo kami sa imong kapungot

ug gipatay sa walay puangod.

⁴⁴ Ang imong kaugalingon giputos sa panganod

aron walay pag-ampo nga kanimo modangat.

⁴⁵ Gipaubos mo kami nga daw basura nga nakatag sa kanasoran.

⁴⁶ Ang among mga kaaway dagko kaayog baba batok namo.

⁴⁷ Pagkamakalilisang sa bahin nga among naangkon:

ang kahadlok, ang pagkalaglag ug ang kasub-anan.

⁴⁸ Dako kaayo ang akong kasubo sa pagkalukapa

sa anak nga babaye sa akong katawhan.

⁴⁹ Walay pahulay, walay kahupayan nga miabot.

Mibuhagay ang akong mga luha ug dili gyod ni mohunong,

⁵⁰ hangtod nga ang Ginoo modungaw gikan sa langit ug dinhi motan-aw.

⁵¹ Maguol ang akong kalag tungod sa kasakit

sa kababayen-an sa akong syudad.

⁵² Gipangita ko nga daw langgam!

sa mga kaaway nga walay igong hinungdan.

⁵³ Didto sa gahong buhi giitsa ko nila unya, ila dayon kong gibato.

⁵⁴ Dihang milapaw na ang tubig sa akong ulo,

nga dili na gyod mabuhi pa, nagtoo ko.

⁵⁵ Gikan sa kinailadman nagtawag ko sa imong ngalan, O Ginoo.

⁵⁶ Nakadungog ka, dili ka bungol sa akong pagsangpit nimog panabang.

⁵⁷ Dihang gitawag tikaw miduol ka ug giingnan mo ako: “dili ka mahadlok.”

⁵⁸ Ginoo, imong gilabanan ang akong kaso ug ining maong kagubot giluwis mo ako.

⁵⁹ Nakita mo ang kasaypanan nga ilang nabuhat.

Dapigi ang akong kawsa!

⁶⁰ Nakita mo giunsa nila paglaraw ang panimalos aron sa akong kinabuhi paghunos.

⁶¹ Nadunggan mo ang pagbugalbugal, O Ginoo.

Ang tanan gitumbok kanako, ang ilang maliputong mga laraw.

⁶² Nasayod ka sa ilang gihunahuna – ang ilang mga bagulbol batok nako sa tibuok adlaw.

⁶³ Tan-awa sila – nanglingkod o nanindog nagbiaybiay nako sa ilang mga awit!

⁶⁴ Basli sila sumala sa angay nila pinasikad sa ilang binuhatan, O Ginoo.

⁶⁵ Pabug-ata ang ilang kabubut-on; himoa silang alaot sa imong tunglo.

⁶⁶ Gukda sila ug laglaga sa imong kapungot.

Ikaupat nga pagbangotan

4 ¹ Pagkahugaw karon sa bulawan! Ang lunsayng bulawan sa kasilaw nawad an.

Nagkatag lang ang mga bato nga balaan, sa matag eskina sa kadalanan!

² O, ang mga anak nga lalaki sa Sion, kaniadto ang ilang gibug-aton may bili nga bulawanon.

Apan karon wala nay magtagad nila sama sa tadyaw nga hinimo sa yuta, gikan sa hulmahan sa tighimog kolon.

³ Bisan gani ang mga milo mopakita sa ilang suso aron ipasupsop sa mga itoy.

Apan ang akong katawhan nawad-an sa kaluoy;

sama sa ostrik nga sa kamingawan nag-laruylaroy.

⁴ Sa kauhaw ang dila sa masuso mitapot sa alingagngag sa ilang baba.

Niwang nga kabataan, nangayog mga limos;

apan walay usa nga mitabang nila.

⁵ Kadtong naanad sa lamiang pagkaon nagbuy-od sa kadalanan nga himalatyon. Ang mga anad sa sapot nga harianon karon nagbuy-od nga walay nahot sa mga bungdo nga abo.

⁶ Ang silot sa akong katawhan mas bug-at pa kay sa Sodom. Gilaglag ni sa kalit ug walay hinabang nga nadawat.

⁷ Timgas pa kay sa niyebe ang ilang mga hari kay sa gatas labaw pa kaputi; Mas pulapula pa kay sa kagusoan ang ilang kalawasan.

nga ilang katahom migilaw nga daw batong sapiro.

⁸ Apan karon itom pa sa anoos, dili mailhan samtang naglakawlakaw. Ang ilang kaniwang nagpaila sa kakulang sa ilang pagkaon, nangunot ang ilang panit ug nag-uga nga sa kahoy nahisama.

⁹ Ang mamatay sa pinuti maayo pa kay sa mamatay sa gutom. Maniwang ang katawhan nga sa tinggutom matungnan; inanay, gilaylay hangtod nga mamatay.

¹⁰ Ang kaniadto namong kababayan-an mapinangaon silang pagkainahan. Karon giluto nila aron kan-on ang kaugalingong kabataan. Gibuhat ni nila sukad sa pagkahugno ug pagkalaglag sa akong katawhan.

¹¹ Gipahungaw ni Yahweh ang tibuok niyang kapungot; ug gibubo ang iyang kasuko. Sa Sion naghaling siyag kalayo nga nakapaugdaw sa sukaranan ini.

¹² Dili sa mga hari katoohan; ni mahunahunaan sa katawhan sa kali-botan nga malungkab sa kaaway ang mga ganghaan sa Jerusalem.

¹³ Apan hitabo ni tungod sa kaparian nga nakasala; tungod sa mga propeta nga nakalapas. Gipabanaw ang dugo sa ilang taliwala sa mga walay sala ug tarong.

¹⁴ Nagsuroysuroy sila nga sama sa mga buta; nagpangapak sa kadalanan. Nahugawan kaayo sila sa dugo; walay makahikap sa ilang sapot.

¹⁵ “Pahilayo mo!” gisinggitan sila sa katawhan
“Ayaw mig hikapa! Hugaw mo!”
Nahimo silang mga puga nga naglibod-suroy nga bisan gani ang katawhan nag-abog nila.

¹⁶ Gipatibulaag sila ni Yahweh mismo; wala na siya mag-atiman nila. Wala na ang pagtahod sa kaparian; ang mga magulang wala na hatagig ka-yohan.

¹⁷ Nagsakit na lang ang mata sa magba-lantay.
Napakyas nga nangitag pakitabang. Naghigwaos ming nagpaabot sa alalay nga napakyas pod pagluwas namo.

¹⁸ Sama sa mga iro ang among mga kaaway nga nangita namo
Nahadlok ming mogawas,

ang matag-usa nagluklok sa mga eskina sulod sa among balay. Nasayod mi nga inihap na ang among mga adlaw.

¹⁹ Tulin pa sa agila ang naggukod namo; gigukod mi sa kabukiran ug kabungtoran. Ilahe ming giatangan sa kamingawan; naghulat sila aron kami banhigan.

²⁰ Ang gininhawa sa among kinabuhi, hinilogan ni Yahweh, nabihag na ug gidala sa ilang gahong – siya nga among giingnan:
“Sa iyang panalipod, manimuyo mi sa kanasoran.”

²¹ Paglipay ug pagmaya, O anak nga babaye sa Edom. Ikaw nga nanimuyo sa yuta sa Us. Apan nahubog ka ug huboan, kay sa kopa ikaw sab agian.

²² Ang imong pag-antos, matapos na; anak nga babaye sa Sion, kay dili na padugayon ang imong kahi-ninginlan.
Apan ang anak nga babaye sa Edom kastigohon ug ibutyag ang iyang kadaotan.

Ikalmang pagbangotan

5 ¹ Hinumdomi Yahweh unsay mida-ngat namo. Sud-onga ug tan-awa ang among kaulawan,

² ang among panimalay gitugyan sa wala namo hiilhi, ang among kabilin sa mga langyaw.

³ Mga ilo na mi, walay amahan. Sayo nga nabyuda ang among inahan.

⁴ Kinahanglan namong paliton ang among tubig ilimnon; bayran ang kaugalingong kahoy.

⁵ Ang yugo nakabalda sa among pagginhawa; sa walay pahulay, nagsigi mig trabaho hangtod mamatay.

⁶ Miyukbo mi sa Ehipto ug Asiria aron lang mabuhi.

⁷ Ang among katigulangan nga nakasala wala na, apan kami ang nag-pas-an sa ilang kalapasan.

⁸ Mga ulipon nagmando namo ug walay makapalingkawas namo sa ilang kamot.

⁹ Giharong namo ang kainit sa kamingawan ug ang pinuti aron lang makuha ang pagkaon nga gipatuluan sa singot.

¹⁰ Init ang among panit daw may hi-

lanat, nauga ug nangunot tungod sa gutom.

¹¹ Gipanglugos ang mga asawa sa Sion, ang mga dalagang ulay sa kalungSORAN sa Juda.

¹² Gipamitay ang mga prinsipesailang kamot; wala tahora ang mga magulang.

¹³ Mga batan-ong lalaki nagtrabaho sa galingan, masarasay ang mga batang lalaki sa kabug-at sa ilang giasa.

¹⁴ Ang mga tigulang milikay sa ganghaan sa syudad, ang mga batanon sa ilang mga awit ug tugtog.

¹⁵ Sa among kasingkasing nawala na ang kalipay, nagsayaw mi kaniadto, apan karon nagbangotan. ¹⁶ Gikan sa among ulo nangahulog ang mga lukong sa bulak. Tungod sa among mga sala gihasal mi.

¹⁷ Ibabaw ining tanan naguol ang among kasingkasing ug nagluya na ang among mata.

¹⁸ Kay nakita namo nga ang bukid Sion nagmingaw; mga milo na lang ang dinhi naglakawlakaw.

¹⁹ Ikaw, O Ginoo, ang maghari sa hangtod, ang imong trono molungtad sa kahangtoran.

²⁰ Ngano man nga imo ming gibiyaa? Nganong gikalimtan mi nimo sa dugayng panahon?

²¹ Dad-a mig balik kanimo, O Ginoo, nga unta mapahiuli mi diha nimo! Bag-oha mi karon sama sa kanhi.

²² Imo ba ming gisalikway? Nasuko ba gihapon ka namo?